

Darkglass Microtubes 200

Klein maar

groots

Het Finse Darkglass gaat met de Microtubes 200 en Alpha Omega 200 nog kleiner. We probeerden de eerste en checkten het geluid, het gebruiksgemak en de hamvraag: blijf je met de m200 overeind in een band?

Veel versterkers komen binnen in een kartonnen doos, verpakt in doorzichtig plastic en op z'n plek gehouden door vier hoekstukken van eierdozenmateriaal. Prima, het is slechts de verpakking, maar Darkglass gaat zelfs hier voor de details. Misschien vanwege de unboxingvideotrend? De doos is van zwart karton met een glimmend logo in reliëf. Je verwacht dit eerder bij een tablet en het is ook van het formaat dat er een iPad in zou kunnen zitten. Bij openen zien we zwart schuim met een uitsparing voor een zwart envelopje met daarin de gebruiksaanwijzing, een sticker, een plectrum en reclamemateriaal van andere Darkglass producten. Darkglass doet er alles aan om je een goed gevoel te geven.

Onder deze deksel zit het netsnoer en de m200, die kleiner is dan we hadden verwacht. Met 15 x 5 x 15,7 cm is hij praktisch vierkant en het is – voor wie dat nog heeft – een beetje het formaat van een gemiddelde digitale wekker of een groot MXR pedaal.

Laten we alle functies, knoppen en in- en uitgangen doornemen. Voorop zien we een ingang en zeven draaiknoppen. De amp heeft alleen symbolen bij de knoppen, net als Orange, maar dan subtieler. Het staat cool, je moet even goed kijken om te zien wat alles doet, maar je hebt het zo door. En anders hoor je het wel! Links onderaan zit een knop voor de oversturing (van drive tot distortion) met schuin erboven een dry/wet-blend. In de

pedalenspecial in deze editie lees je daar alles over: je mengt je droge bassignaal met het effect. Daarnaast vind je vier knoppen, twee onder en twee schuin daarboven, voor laag, laagmid, hoogmid en hoog. Aan het einde zit de mastervolume. Druk hem in en je signaal wordt afgekapt. Achterop vind je van links naar rechts de aansluiting voor je netsnoer, de aan/uitschakelaar en, boven elkaar, de aansluiting voor een koptelefoon en je telefoon, bijvoorbeeld om met Spotify of een drummachine mee te spelen. Beide zijn mini-jacks. Dan is er een DI-uitgang met aardeschakelaar en een speaker/jackuitgang: in het midden van de speaker past een jack en dat is handig in noodgevallen. Mijn Warwick en GR Bass hebben dit

mooi randje onder je basgeluid. Ik denk dat dit een prima basissound is voor een rockband. Om altijd aan te hebben dus. Je klinkt net wat ruiger en je bent duidelijk hoorbaar. Met de blendknop vol open krijg je een heerlijk zingende fuzz. Bij de StingRay klinkt het wat moderner en agressiever. Ook in de zwaardere muzieksoorten kan de m200 mee. Met de Starfire ga je meteen de Cream-kant op.

De nieuwe Microtubes 200 en Alpha Omega 200 zijn de kleinste en eenvoudigste versterkers van Darkglass. En zeer betaalbaar! Hij is niet met de voet te schakelen, de EQ is minder uitgebreid en er zijn minder opties dan bij de duurdere versies voor de veeleisende bassist. Als ik zou moeten kiezen? Deze amp is krachtig genoeg voor de meeste bandsituaties, hij past als het moet in de meeste bastassen, hij is lekker simpel en overzichtelijk en de basissound is top. En het zou me een pedaal-tje schelen dat ik normaal gebruik als áltijd-aan-pedaal voor een randje. Als ik nu een versterker zou moeten kopen, zou deze hoog op mijn verlanglijstje komen. ●

ook en ik merk dat zelfs pro-geluidsmensen niet weten dat deze handige combi bestaat. Al met al is de achterzijde lekker overzichtelijk.

De Darkglass is klein, maar je trekt hem niet zomaar van je speakerkast: hij voelt solide en zwaar aan. Zwaar is natuurlijk zeer relatief: ik denk dat mijn 200-watt Hiwatt 20 keer zo groot en zwaar is. Als je naar het frontpaneel kijkt, zie je niet direct welk merk het is, maar bovenop is een wit logo gedrukt. Ik sluit de m200 aan op een GR Bass 1x12 en als ik de aan/uitknop indruk, hoor ik niks. De Fin is zo goed als geruisloos. Staat ie wel aan? Het valt me dan pas op dat voorop twee minieme, rode leds boven de master/mute zitten. De een brandt als het apparaat aanstaat en de ander als de mute geactiveerd is. Ik probeer hem met drie bassen. De Player P uit de vorige editie, de StingRay uit deze editie, die net werd teruggebracht door de tester, en mijn eigen Guild Starfire. Tijdens het wisselen valt op hoe fijn de muteknop werkt. Geen schakelaar of grote drukknop, maar een klein tikje tegen de knop en je kan wisselen en nog een klein

tikje om weer door te gaan. Sowieso voelen alle knoppen goed aan.

Zingende fuzz

Clean komt het karakter van de bassen er mooi uit. Wat is dat toch dat alle P's meteen goed klinken? Waarschijnlijk ook omdat alle versterkerfabrikanten wel een P als testbas hebben staan. De Player klinkt meteen zoals ie moet klinken en met de zeer goede toonregeling van de versterker vind je direct een paar mooie sounds, van fel tot rond. Eigenlijk is het lastig hier iets over te zeggen, want de Darkglass laat je basgeluid gewoon zeer eerlijk horen. Dan is de Sterling By Music Man aan de beurt. Ik draai een beetje laag in met de EQ van de bas zelf en nog wat laag erbij met de versterker en al snel hoor je een zeer dikke sound die niet modderig is. Ook op hogere volumes – ja, zelfs met de 1x12 durf ik het aan om met een luide band te repeteren – blijft het geluid staan. De Starfire geeft op het halselement al veel laag en zowel zacht als hard: de m200 kan het prima aan. Tot op hoge volumes is het heerlijk vol.

Dan de drive, beginnend met de P. Met de drive- en blendknop halverwege krijg je een

Darkglass Microtubes 200

- Type: versterkertop
- Vermogen: 200 watt
- Kanalen: 1
- Regeling: 4-bands EQ, overdrive met blend, mastervolume
- Aansluitingen: DI-uit, speaker-uit, koptelefoon-uit, line-in
- Afmetingen: 5 x 15,7 x 14 cm (hxbxd)
- Gewicht: onbekend
- Land van herkomst: Ontworpen in Finland, productieland niet aangegeven
- Richtprijs: € 555,-
- darkglass.com • musifacts.com

